

ANALYTICA EXPLICATIO METHODI MAXIMORVM ET MINIMORVM.

Auctore

L. E V L E R O.

I.

Quae vulgo in elementis de methodo maximorum et minimorum tradi solent, ea in functionibus vniuersae cuiuspiam quantitatis variabilis potissimum continentur, ita vt proposita functione quacunque V , quae utcumque ex quantitate variabili z et constantibus fuerit composita, eas variabiles z determinationes inuestigari oporteat, quae functioni V maximum minimumue valorem inducant. Interdum etiam functiones duarum pluriumve variabilium z, y, x considerantur valoresque singulis assignandi quaeruntur, quibus functio maximum vel minimum valorem consequatur. Methodus autem, qua huius posterioris generis quaestiones resoluntur, profertur contentis cum ea, quae in genere priori adhibetur; si enim plures implicentur variables successine vnica tanquam variabilis spectatur, eiusque valor pro maximo minimo ve producendo idoneus indicatur; quae operatio, si per singulas variabiles fuerit instituta, omnium valores innotescunt, quibus valor functionis propositae vel maximus vel minimus red- datur.

II.

DE METHODO MAXIM. ET MINIMOR. 95

II.

Haud aliter res se habet, si proponatur functione duarum variabilium x et y , quaeraturque valor ipsi y tribuendus, vt, cum pro x data quantitas a fuerit posita, ipsa functio maximum minimumue valorem impetret: statim enim vbi que pro x scribitur a , et quaestio manifesto ad primum genus erit rediicta. Verum si illa functio variabilium x et y non fuerit euoluta, sed per integrationem determinetur, quaestiones ad genus omnino diuersum erunt referendae, methodumque soluendi longe diuersam requirunt. Veluti si Z fuerit functio quaecunque ipsarum x et y , ac proponatur formula integralis $\int Z dx$, quaestionem ita enunciari conueniet: *Definire relationem inter binas variables x et y , vt valor istius formulae, postquam posuerimus $a = x$, fiat omnium maximus vel minimus.*

III.

Quantum inter huiusmodi quaestiones et eas, quas ad prius genus retuli, interfit, ad sequentia momenta vel leuiter attendenti mox patebit. Sit enim V functio euoluta ipsarum x et y , pro qua inuestigari debeat valor ipsius y , vt posito $x = a$ valor functionis V euadat maximus minimus ve; atque ad hanc quaestionem soluendam statim poni potest $x = a$, quo facto valor ipsius y per methodum priorem ita determinabitur, vt non pendeat a valore indefinito ipsius x . At proposita formula integrali $\int Z dx$, non in formula differentiali $Z dx$, sed demum post integrationem ipsi x valorem illum determinatum a tribuere licet; neque vt

tum formulae $\int Z dx$ valor euadat maximus minimusue. Valor quidam determinatus pro y fumendus negotium conficit, sed relatio quaedam inter x et y assignari debet; propterea quod etiam si post integrationem ponatur $x = a$, tamen valor integralis $\int Z dx$ a relatione indefinita, quae inter z et y intercedit, pendeat, et per omnes valores medios ipsius y determinetur.

IV.

Verum tales quaestiones circa formulam $\int Z dx$ maximam minimam ve reddendam multo lauius patent, neque tantum ad casus, quibus Z est functio ipsarum x et y , restringuntur, sed pro Z assumi potest expressio quaecunq; quae relatione quapiam inter x et y aliam sumta determinetur. Hinc Z inuolbere poterit praeter ipsas variables x et y etiam relationem differentialium earum, neque solum primi ordinis, sed etiam altiorum ordinum quorumcunq; scilicet si hae differentialium rationes ita exprimitur, vt sit $\frac{dy}{dx} = p$; $\frac{d^2y}{dx^2} = q$; $\frac{dz}{dx} = r$ etc. quantitas Z spectari poterit vt functio quaecunq; omnium harum x, y, p, q, r etc. Quia etiam quantitas Z praeterea in se complexi potest notas formulas integrales vtunque in ea inuolutas; vnde plura genera huiusmodi quaestionum nascuntur, ad quae methodus soluendi accommodari debet.

V.

Huiusmodi problemata primum occasione famosi illius Problematis Isoperimetri, a *Iacobo Bernoullio* olim in summum Analyticos incrementum agitati, tractari sunt coepta, quod arduum negotium etsi mira sagaci-

sagitate a Viro illo acutissimo est expeditum, tamen methodus ab eo adhibita tantum ad casus, quibus quantitas Z praeter x et y solum earum differentialia prima seu litteram p inuoluebat, extendebatur, et quouis casu singulari quasi ex considerationibus geometricis repeti debebat. Postquam autem in vberiori huius argumenti enodatione diu delinquissem, methodum tandem maxime generalem sum adeptus, cuius ope omnia huiusmodi problemata, quibus quantitas Z non solum differentialia cuiusque ordinis sed etiam formulas integrales quascunq; in se contineret, resolui possunt, quam methodum libro singulari ample sum persequutus.

VI.

Etsi autem haec methodus ita est comparata, vt eius applicatio nullas figuras geometricas requirat, tamen ipsa istius methodi inuestigatio ex contemplatione linearum curuarum est petita, quam ob causam mihi etiam tum non satis naturalis est visa. Cum enim haec quaestio, qua relatio inter x et y quaeritur, vt formula integralis $\int Z dx$, posito post integrationem $x = a$, maximum minimum ve valorem obtineat, sine vilo respectu ad geometriam proponi possit, solutio etiam adaequata et ex veris principiis deducta ab omni geometrica consideratione immunis esse debere videatur. Quod desiderium cum in meo tractatu non obscure essem testatus, Vir quidam Clarissimus et in arte Analytica veratissimus, *de la Grange Tournier*, literis Taurini ad me datis nunciavit, se huius voti compotem esse factum, simulque fundamenta suae Analyticos

lyseos mecum benevole communicavit. Quae cum plurimum in recessu habere videantur, meo more explicanda et vberius excolenda statui.

VII.

Consideremus igitur in genere formulam integram $\int Z dx$, in qua sit Z functio vtriusque per x et y composita, quae etiam rationem differentialium non solum primi sed etiam superiorum ordinum involuat, ac praeterea quoque vnam plures ve formulas integrales complectatur. Pro eius autem determinatione assumamus integrale ita capi, vt euantiscat posito $x = 0$; tum vero post integrationem tribuamus ipsi x valorem quemdam datum $x = a$, siveque A valor, quem formula integralis tum recipit. Iam quaestio in hoc versatur, vt definiti debeat ea ratio inter x et y , ex qua per istas operationes maximus vel minimus valor pro A obtineatur. Hanc igitur relationem inter x et y , quae quaesito satisfaciat, aequatione quadam siue finita siue differentiali cuiuscunque ordinis exprimi oportet, quae simulac fuerit inuenta, problema pro soluto exit habendum.

VIII.

Ponamus, vti in Analyfi fieri solet, hanc relationem inter x et y , quae quaeritur, iam constare, ita vt quicunque valor definitus pro x assumatur, inde y quoque, ac prouide etiam functio Z , valorem determinatum adipiscatur. Concipiatur hoc modo successus pro x omnes possibiles valores a termino $x = 0$ vsque ad terminum $x = a$ substitui, qui interuallis infinite paruis

paruis dx progrediantur; tum vero valores ipsius Z , qui his singulis valoribus ipsius x respondent, per dx multiplicari; haecque omnia producta in vnam summam collecta eam quantitatem, quam littera A indicauimus, constituent, quae maxima vel minima esse debet. Quod ita est intelligendum, vt, si ex alia relatione inter x et y quacunque singulis valoribus ipsius x alii valores ipsi y hincque ipsi Z conueniant, ex iis pro A , si fuerit maximum, valor certe minor, sin autem fuerit minimum, certe maior sit proditurus, quam si iusta relatio inter x et y fuisset adhibita.

IX.

Quod si autem hae variationes, quae singulis valoribus ipsius y inducuntur, infinite paruae concipiuntur, tum per indolem maximorum et minimorum inde nulla mutatio in quantitatem A redundare debet; atque ex hoc ipso fonte determinatio maximorum et minimorum peti solet. Cum scilicet valoribus ipsius y pro arbitrio variationes infinite paruas tribuerimus, mutatio, quae inde in valoribus omnibus ipsius $Z dx$, ac prouinde in eorum summa tota A oritur, calculo colligi debet, quae deinceps nihilo aequalis posita praecabit aequationem, in qua natura maximi minimi ve, ideoque quaesita relatio inter x et y continebitur. Hac igitur operatione methodus huiusmodi maxima vel minima inuestigandi absoluitur, quae idcirco iisdem principiis atque vulgaris methodus maximorum ac minimorum innititur; quae, quomodo per sola Analyseos praecepta, siue vllis ex Geometria petitis subsidiis, institui possit, accuratius

accuratius perpendamus, quandoquidem hoc idem negotium principis geometricis innixus iam satis prospero successu suum executus.

X.

Cum igitur variationes infinite parvae singulis valoribus ipsius y indefectae nullam mutationem in valore quantitatis A producere debeant, hocque fieri oporteat, utrumque illae variationes accipiantur, dummodo fuerint infinite parvae; sufficiet in unico tantum quodam valore ipsius y huiusmodi variationem concipere, et mutationem, quae inde in quantitate A oritur, euanescentem reddere, ex quo fonte etiam uniuersa mea methodus maximorum et minimorum est petita. Verum etiam pluribus valoribus ipsius y , quin etiam plane omnibus, huiusmodi variationes infinite parvae quaecumque inducantur, nihilominus natura maximorum et minimorum exigit, ut mutatio, quam quantitas A inde adipiscitur, ad nihilum redigatur, atque hoc visu venire debet, utcumque illae variationes, quippe quae omnes mere sunt arbitrariae, assumantur.

XI.

Sed quoniam in mea praecedente solutione unicum quendam valorem ipsius y variationem infinite paruum accipere posui, dum reliqui omnes inmutati manerent, in hoc principium continuitatis vim patiebatur, haecque praecipua erat causa, quod tota inuestigatio per sola Analyticos praescepta expediri nequaerit, sed contemplatio figurae geometricae, in qua valores ipsius y per applicatas lineae curuae repraesententur, in

in subsidium vocari debebit, quo inde variationes, quas ratio differentialium cuiusque ordinis subiret, commodus elici possent. Quam ob rem ne nimis principio continuitatis adhaeremus, quo applicatio praecipuorum mere Analyticorum impediatur, singulis valoribus ipsius y variationes infinite paruas tribuamus, quae tamen ita sint indefectae, ut singulae deinceps ad libitum determinari, atque adeo omnes praeter unam ad nihilum redigi possint, quo pacto ad solutiones meas priores deuoluamur necesse est.

XII.

Cum autem nunc non solum vni valori ipsius y , sed innumerabilibus, quin plane omnibus, variationes infinite paruas quidem, sed tamen arbitrarias, tribuimus, dubium est nullam, quin haec methodus multo latius pateat, quam praecedens, atque ad solutionem plurimum aliorum problematum manducat, ad quae prior methodus vel difficilior vel etiam frustra adhibetur. Si enim illae variationes certo quodam modo determinentur, quaestione ad Geometriam translata huiusmodi problema resolui poterunt, in quibus non inter omnes plane lineas curuas, sed tantum eas numero quidem infinitas, quae sub certa quadam specie comprehendantur, ea debeat assignari, quae maximi minimi ve curuam proprietate sit praedita. Tales autem quaestiones plerumque plurimum difficultatis implicare deprehenduntur; verum praeterea hinc adhuc plura incrementa in Analyti merito expectare licet.

XIII.

Cum igitur hic singulis valoribus ipsius y variationes infinite parvas tribuamus, duplicem statum formulæ $\int Z dx$ consideramus, in quorum altero singuli valores ipsius y sint ii ipsi, quos quaesita relatio inter x et y requirit, in altero autem iidem valores variati contineantur; priorem statum distinctionis causâ *principalem*, alterum vero *statum variatum* appellabo. Natura ergo maximorum et minimorum postulat, ut differentia inter hos duos status evanescat. Quemadmodum igitur in statu principali valor ipsius y quicumque, dum variabilis x differentiali dx crescere sumitur, incrementum dy capere censetur, ita manente x , dum a statu principali ad statum variatum progredimur, valorem ipsius y elemento δy augeri statuimus; unde discrimen inter has duas expressiones differentiales dy et δy probe notetur. Dum autem singulis valoribus ipsius y , transitu ad statum variatum facto, huiusmodi incrementa δy tribuimus, ea tanquam plane indeterminata, neque villo modo ab ipsis valoribus ipsius y pendencia, sunt spectanda.

XIV.

His positis indagari debet, quantum incrementum quaecunque functio Z pro quolibet valore ipsius x , dum a statu principali ad variatum transferetur, capiat; quod incrementum a sola variatione ipsius y , quatenus hac translatione elemento δy augetur, proficiscitur. Indicemus hoc incrementum per δZ , ita ut valor ipsius Z a statu principali ad variatum translatus sit $= Z + \delta Z$; ac primo statim patet, si functio Z a sola

variabilis

variabili x penderet, neque alteram y implicaret, fore $\delta Z = 0$; neque igitur variabilis x , vtcunque ea in formationem functionis Z ingrediatur, quicquam ad δZ conferret, sed eius valor a solo elemento δy , quo variabilis y crescere concipitur, resultat. Hic autem prout Z vel solas quantitates finitas x et y , vel etiam earum differentialium rationem, vel adeo formulas integrales involuit, ita diversi casus erunt examinandi.

XV.

Ponamus ergo primo, functionem Z tantum ipsas quantitates finitas x et y involuere, ita ut neque ratio differentialium, neque vllae formulæ integrales, in eam ingrediuntur, atque ad eius variationem δZ definitam, in functione Z vbiq; loco y scribi oportet $y + \delta y$, relicto x invariato, sicque prodibit valor variatus: $Z + \delta Z$, a quo si principalis Z subtrahatur, remanebit variatio δZ . Manifestum ergo est, hanc variationem obtineri, si functio Z more solito differentietur, posita sola y variabili, dummodo pro dy scribatur δy . Quare si differentiatione more solito instituta, sumta vtraque quantitate x et y variabili, fuerit $dZ = Mdx + Ndy$, erit pro translatione a statu principali ad variatum $\delta Z = N\delta y$; haec ergo variatio reperitur, si in differentiali ordinario pro dx scribatur 0, pro dy autem δy ; hocque modo casum primum facillime expediimus.

XVI.

Videamus autem porro, quomodo pro hoc casu primo, quo Z est functio ipsarum x et y tantum, formulæ integralis $\int Z dx$ valor maximus vel minimus inueniri queat. Cum igitur pro quouis valore ipsius x functio Z crescat elemento $N\delta y$, ideoque $Z dx$ particula

tacula $Ndx\delta y$; summa omnium harum particularum a termino $x=0$ usque ad $x=a$ dabit variationem ipsius A , quae si ponatur δA , erit $\delta A = \int Ndx\delta y$; quae expressio cum debeat evanescere, quaecunque legem variationes δy teneant, necesse est, ut pro singulis valoribus ipsius x sit $N=0$. Haec ergo aquatio exprimit relationem inter x et y quaesitam, ex qua formula $\int Zdx$ adicipitur valorem vel maximum vel minimum: neque haec proprietates tantum locum habebit casu praescripto $x=a$, sed etiam quicumque alius valor ipsi x tribuatur.

XVII.

Complectatur secundo functio Z praeter x et y etiam rationem differentialium primorum, seuposito $\frac{dy}{dx} = p$, sit Z functio quaecunque quantitatium x , y et p , quae more solito differentiatu prodeat $dZ = Mdx + Ndy + Pdp$. Hinc igitur quaeri debet variatio ipsius Z , dum a statu principali in statum variatum transfertur, qua translatione quantitas x manet eadem, y vero augetur elemento δy , elementum autem, quo quantitas p crescit, sit δp . Cum autem sit $p = \frac{dy}{dx}$, si in statu principali valorem ipsius y , qui ipsi $x + dx$ responderet, per y indicemus, erit $p = \frac{y'}{dx}$; crescat iam in translatione in statum variatum y elemento δy , et y' elemento $\delta y'$, eritque $\delta p = \frac{\delta y' - y' \delta y}{dx^2}$. At $\delta y' - y' \delta y$ exprimit incrementum ipsius δy , dum x crescit differentiali dx , ita ut sit $\delta y' - y' \delta y = d\delta y$: tum vero etiam $\delta y' - \delta y = \delta dy$ potest variatio ipsius $y' - y = dy$, dum in statum variatum progredimur, sicutque erit quoque $\delta y' - \delta y = \delta dy$; unde perficiamus esse $d\delta y = \delta dy$, ideoque $\delta p = \frac{d\delta y}{dx} = \frac{\delta dy}{dx}$.

XVIII.

XVIII.

Simili autem modo, si Z praeter x et y etiam differentialia superiorum ordinum involuat, ut positus $\frac{d^2y}{dx^2} = p$, $\frac{d^3y}{dx^3} = q$, $\frac{d^4y}{dx^4} = r$ etc. sit Z functio quaecunque quantitatium x , y , p , q , r etc. et more solito differentiatu prodeat $dZ = Mdx + Ndy + Pdp + Qdq + Rdr$ etc. incrementa quantitatium q , r etc. dum a statu principali in variatum transfertur, determinantur. Nam ob $q = \frac{dp}{dx}$ erit $\delta q = \frac{\delta p' - p' \delta p}{dx} = \frac{d\delta p}{dx}$; pariterque $\delta r = \frac{d\delta q}{dx} = \frac{d^2\delta y}{dx^2}$ etc. Verum ex superioribus est $d\delta p = \frac{d^2\delta y}{dx^2}$, et

$$\delta dp = \frac{d^2\delta y}{dx^2}, \text{ ita ut sit:}$$

$$\delta q = \frac{d^2\delta y}{dx^2} = \frac{d\delta dp}{dx} = \frac{d^3\delta y}{dx^3}$$

eodem vero modo perspicitur fore:

$$\delta r = \frac{d^3\delta y}{dx^3} = \frac{d^2\delta dq}{dx^2} = \frac{d^4\delta y}{dx^4}$$

quarum formularum specie diuersarum aequalitas probe est tenenda.

XIX.

Dum igitur functio Z ex statu principali in variatum transit, quia quantitas x incrementum nullum capit, y vero incrementum δy , tum quantitas p incrementum $\frac{d\delta y}{dx}$, quantitas q incrementum $\frac{d^2\delta y}{dx^2}$, quantitas r incrementum $\frac{d^3\delta y}{dx^3}$ etc. ipsius functionis Z incrementum huic translationi conueniens reperietur per ordinariam differentiationem, ponendo $dx = 0$, $dy = \delta y$, $dp = \frac{d\delta y}{dx}$, $dq = \frac{d^2\delta y}{dx^2}$, $dr = \frac{d^3\delta y}{dx^3}$ etc. unde id erit:

$$\delta Z = N\delta y + P\frac{d\delta y}{dx} + Q\frac{d^2\delta y}{dx^2} + R\frac{d^3\delta y}{dx^3} + \text{etc.}$$

Tom. X. Nou. Comm.

O

Hinc-

Minime ergo variatio functionis Z pro quoniam ipfius x valore definiti poterit; quae forma adhuc magis illustrabitur, si, quemadmodum est $dZ = Mdx + Ndy + Pdp + Qdq + Rdr$ etc. observetur, esse oportere, ob $\delta x = 0$, $\delta Z = N\delta y + P\delta p + Q\delta q + R\delta r +$ etc.

tum vero esse, ob $p = \frac{dy}{dx}$, $q = \frac{dp}{dx}$, $r = \frac{dq}{dx}$ etc.

$$\delta p = \frac{\delta dy}{dx} = \frac{\delta dy}{dx}; \delta q = \frac{\delta dp}{dx} = \frac{\delta dy}{dx}; \delta r = \frac{\delta dq}{dx}.$$

XX.

Cum ergo translatione in statum variarum finitio Z incrementum capiat δZ , ipsa formula $\int Z dx$ incrementum nanciscetur $\int \delta Z dx$, quod itaque erit:

$$\int dx (N\delta y + P\delta p + Q\delta q + R\delta r + \text{etc.})$$

in quo, si post integrationem ponatur $x = a$, obtinebitur variatio ipfius A , seu δA , quae nihilo aequalis posita inducet quantitatem A valorem maximum seu minimum. In hac autem integratione non amplius ad transitum in statum variarum respicitur, sed ea per omnia incrementa ipfius x extendi debet, cum denotet summam omnium variationum singulis valoribus ipfius x a termino $x = 0$ vsque ad $x = a$ convenientium. Ne igitur ratio differentialium per δ indicatorum turbet, pro δy scribatur ω , ita ut ω exhibeat quantitatem infinite parvam arbitrariam utcumque ab x pendente; ac superius incrementum nihilo aequandum erit:

$$\int dx (N\omega + P\frac{d\omega}{dx} + Q\frac{d^2\omega}{dx^2} + R\frac{d^3\omega}{dx^3} + \text{etc.})$$

XXI.

Peripicuum est, in his differentialibus superioribus elementum dx affirmi constans; quia enim possimus

mus $\frac{d\delta p}{dx}$, seu $\frac{d\delta p}{dx} = \frac{d\delta dy}{dx}$, ob $\delta p = \frac{dy}{dx}$; aperte dx constans est assumtum. Hoc ergo observato, si singulas partes integralis inveniendi seorsum integremus, habebimus:

$$\begin{aligned} \int dx. N\omega &= \int N\omega dx \\ \int dx. P\frac{d\omega}{dx} &= \int P d\omega = P\omega - \int \omega dP \\ \int dx. Q\frac{d^2\omega}{dx^2} &= \int \frac{Q d d\omega}{dx} = \frac{Q d\omega}{dx} - \frac{\omega dQ}{dx} + \int \frac{\omega d dQ}{dx} \\ \int dx. R\frac{d^3\omega}{dx^3} &= \int \frac{R d^2\omega}{dx^2} = \frac{R d d\omega}{dx^2} - \frac{\omega d dR}{dx^2} + \frac{\omega d d dR}{dx^2} - \int \frac{\omega d^2 R}{dx^2} \end{aligned}$$

etc.

Hinc itaque variatio quaesita partim ex membris integralibus, partim ex absolutis constabit, eritque:

$$\begin{aligned} &\int \omega dx (N - \frac{dP}{dx} + \frac{d dQ}{dx^2} - \frac{d^2 R}{dx^2} + \text{etc.}) \\ &+ \omega (P - \frac{dQ}{dx} + \frac{d dR}{dx^2} - \text{etc.}) + \frac{d\omega}{dx} (Q - \frac{dR}{dx} + \text{etc.}) \\ &+ \frac{d d\omega}{dx^2} (R - \text{etc.}) \end{aligned}$$

XXII.

Resituamus δy pro ω , ac formulae integralis $\int Z dx$, existente $dZ = Mdx + Ndy + Pdp + Qdq + Rdr + Sds$ etc. et $p = \frac{dy}{dx}$; $q = \frac{dp}{dx}$; $r = \frac{dq}{dx}$; $s = \frac{dr}{dx}$ etc. incrementum, dum in statum quemcumque variarum transferretur, quod hoc modo $\delta \int Z dx$ exprimere licet, ita se habebit:

$$\begin{aligned} &\int dx \delta y (N - \frac{dP}{dx} + \frac{d dQ}{dx^2} - \frac{d^2 R}{dx^2} + \frac{d^3 S}{dx^3} - \text{etc.}) \\ &+ \delta y (P - \frac{dQ}{dx} + \frac{d dR}{dx^2} - \frac{d^2 S}{dx^2} + \text{etc.}) \\ &+ \frac{d \delta y}{dx} (Q - \frac{dR}{dx} + \frac{d dS}{dx^2} - \text{etc.}) \\ &+ \frac{d d \delta y}{dx^2} (R - \frac{dS}{dx} + \text{etc.}) + \frac{d^2 \delta y}{dx^2} (S - \text{etc.}) \end{aligned}$$

O 2

in

in quibus formulis, quatenus differentialia superiorum graduum involuunt, differentiale dx constans est assumptum. At δy pro singulis valoribus ipsius x valorem habet arbitrarium.

XXIII.

Si igitur pro valore $x=a$ formula $\int Z dx$ maxima vel minima fieri debeat, incrementum modo inventum, si in eo statuatur $x=a$, nihilo aequale poni oportet; hocque ita ut semper euanescat, quomodo cuique variationes δy assumantur. Quare etiam, si talis variatio vnico cuiuspiam valori y , qui conuenit valori cuiusque ipsius x , minori quam a , tribuatur, expressio inuenta in nihilum abire debet. Tum autem nulla mutatio inde valoribus ultimis ipsius y , qui ipsi $x=a$ respondent, inducuntur; quare cum, posito $x=a$, pars incrementi absoluta $\delta y (P - \frac{dQ}{dx} + \frac{d^2R}{dx^2} - \frac{d^3S}{dx^3} + \text{etc.}) + \frac{d\delta y}{dx} (Q - \frac{dR}{dx} + \frac{d^2S}{dx^2} - \text{etc.}) + \frac{d^2\delta y}{dx^2} (R - \frac{dS}{dx} + \text{etc.}) + \text{etc.}$ tantum ab ultimorum ipsius y valorum variatione pendeat, pro iis erit $\delta y=0$, $d\delta y=0$, $dd\delta y=0$ etc. sicque haec pars sponte euanescit. Ex quo necesse est, ut sola pars integralis seorsim nihilo aequalis reddatur, indeque fieri debeat:

$$\int dx \delta y (N - \frac{dP}{dx} + \frac{d^2Q}{dx^2} - \frac{d^3R}{dx^3} + \frac{d^4S}{dx^4} - \text{etc.}) = 0.$$

XXIV.

Haec autem expressio summam omnium variationum, quae ex singulorum ipsius y variationibus nascuntur, complectitur; sed quia talis mutatio in vnico valore fieri concipitur, tota summa ad hanc vnam variationem

reducitur, reliquis omnibus euanescentibus; quare necesse est, ut pro hoc casu sit

$$N - \frac{dP}{dx} + \frac{d^2Q}{dx^2} - \frac{d^3R}{dx^3} + \frac{d^4S}{dx^4} - \text{etc.} = 0.$$

Quoniam vero, in quocunque loco haec variatio fieri concipiatur, natura maximi minimi ve aequae hanc ambulationem postulat, necesse est, ut pro omnibus valoribus ipsius x sit $N - \frac{dP}{dx} + \frac{d^2Q}{dx^2} - \frac{d^3R}{dx^3} + \frac{d^4S}{dx^4} - \text{etc.} = 0$; quae ergo aequatio continet relationem indefinitam inter x et y , qua efficitur, ut inde oriundus valor formulae integralis $\int Z dx$ fiat maximus vel minimus, posito $x=a$, vnde patet, hanc relationem non ab ista quantitate a pendere.

XXV.

Haec iam est eadem aequatio, quam pro solutione eiusdem problematis olim in Traçatu meo de Maximis ac Minimis dedi; nunc autem ex meris principis analyticis deriuauit; quod negotium ideo commode succedit, quod singulis valoribus ipsius y variationes accedere assumi, quibus in statum variatum transferantur. Deinde vero reductio formularum integralium §. 21. facta negotium penitus conficit, qua illae ita fuerunt in partes resolutae, ut aliae a signo summatorio essent liberae, quae autem eo manserunt adstrictae, eae tantum ipsam variationem $\omega = \delta y$, sine eius differentialibus, inuoluerent; quo ipso hoc commodi sumus nacti, ut, cum quaelibet variatio seorsim ad nihilum perducere debeat, formula integralis statim praebuerit aequationem

$$N - \frac{dP}{dx} + \frac{d^2Q}{dx^2} - \frac{d^3R}{dx^3} + \text{etc.} = 0,$$

qua indefinite relatio inter x et y expungeretur, reli-
quae vero incrementi partes absolutae, utpote ad vlti-
mos tantum ipsius y valores pertinentes, non in com-
putum venient.

XXVI.

Neque tamen hae partes absolutae frustra
sunt inuentae, sed singularem praestant usum, ad
quem methodus mea prior, quae tantum aequatio-
nem $N - \frac{dP}{dx} + \frac{dQ}{dx^2} - \text{etc.} = 0$ suppeditauit, minus est
accommodata; quam ob causam haec methodus illi
longe est anteferenda. Quem usum quo clarius ex-
ponam, sit primo Z functio tantum ipsarum x et y ,
earum differentialia non inuolvens, ita ut sit $dZ = Mdx + Ndy$,
existentibus $P = 0$, $Q = 0$, etc. ac mani-
festum est, hoc casu partes absolutas sponte euanescere
atque adeo problema perfecte esse solutum, statim at
fecerimus $N = 0$. Ita si $(bb - nxy + \frac{y^2}{c}) dx$ debet
esse maximum vel minimum, ob $N = -nx + \frac{y^2}{c}$
quaestioni satisfit, statuendo $yy = \frac{1}{2}ncx$, neque hic quic-
quam ultra determinandum superest.

XXVII.

At si Z praeterea inuoluat $p = \frac{dy}{dx}$, ut sit $dZ = Mdx + Ndy + Pdp$, tum, ut $\int Z dx$ fiat maxi-
mum vel minimum, vique necesse est, sit $N - \frac{dP}{dx} = 0$.
Verum quia haec aequatio est differentialis, atque adeo
differentialis - differentialis, si functio P ipsam quantita-
tem $p = \frac{dy}{dx}$ inuoluat, integratio eius vnam vel duas
constantes arbitrarías accipiet, neque propterea relatio
inter x et y penitus determinabitur. Obseruauit igitur
iam

iam in meo tractatu, hanc relationem maximo mini-
mo ve conuenientem ita praeterea ad libitum definiiri
posse, vt, posito $x = a$, altera variabilis y datum va-
lorem obtineat; ac si illa aequatio $N - \frac{dP}{dx} = 0$ fuerit
differentialis secundi gradus, insuper vnam determinatio-
nem arbitrio nostro relinquat. His igitur casibus condi-
tioni maximi vel minimi adhuc alia conditio, ad valo-
res extremos ipsius y pertinens, adiungi potest.

XXVIII.

Porro igitur quaeri potest, cum his casibus re-
latio inter x et y non penitus determinetur, eaque ad-
huc infinitis modis exhiberi queat, quinam prae omni-
bus reliquis maximum minimum ve producat. Hoc ve-
ro colligere poterimus ex parte incrementi absoluta ante
neglecta, quae hoc casu est $P\delta y$; cuius igitur valor,
quem induit posito $x = a$, etiam euanescere debet.
Atque hinc in genere intelligimus, si $\int Z dx$ debeat esse
maximum vel minimum, existente $dZ = Mdx + Ndy + Pdp + Qdq + Rdr + Sds$ etc. aequationem
 $N - \frac{dP}{dx} + \frac{dQ}{dx^2} - \frac{d^2R}{dx^3} + \frac{d^3S}{dx^4} - \text{etc.} = 0$, ita vterius de-
terminari debere, vt, posito $x = a$, sequentibus satisfiat
aequationibus:

$$\begin{aligned} P - \frac{dQ}{dx} + \frac{d^2R}{dx^2} - \frac{d^3S}{dx^3} + \text{etc.} &= 0 \\ Q - \frac{dR}{dx} + \frac{d^2S}{dx^2} - \text{etc.} &= 0 \\ R - \frac{dS}{dx} + \text{etc.} &= 0; S = 0 \text{ etc.} \end{aligned}$$

XXX.

Quia exemplo haec clariora eurent, quaeratur relatio inter x et y , ut posito $x = a$ haec formula $\int \frac{dx \sqrt{(1+pp)}}{\sqrt{y}}$, existente $p = \frac{dy}{dx}$, maximum minimumve obtineat valorem. Cum ergo sit $Z = \frac{y(1+pp)}{\sqrt{y}}$, erit $M=0$, $N = -\frac{y(1+pp)}{2y\sqrt{y}}$ et $P = \frac{y}{\sqrt{y}(1+pp)}$, sicque primo adimplenda est haec aequatio $N - \frac{d^2x}{dx^2} = 0$, seu $N dx - d^2P = 0$, quae per p multiplicata dat $N dy = p dP$. At ob $M=0$ est $dZ = N dy + P dp$, ideoque $dZ = p dP + P dp$, quae integrata praebet $Z = pP + C$, seu $\frac{y(1+pp)}{\sqrt{y}} = \frac{pp}{\sqrt{y(1+pp)}} + C$ hoc est $\sqrt{y(1+pp)} = C = \sqrt{b}$. Hinc porro nanciscimur $b = y(1+pp)$ et $p = \sqrt{\frac{b-y}{y}} = \frac{dy}{dx}$, ita ut sit $dx = \frac{y dy}{\sqrt{(b-y)(1-y/y)}}$ et integrando $x = c - \sqrt{(b-y)(1-y/y)} + bA$ sin. $\frac{2\sqrt{(b-y)(1-y/y)}}{b}$. Verum ad pleniorum determinationem debet esse $P = 0$, posito $x = a$, hoc est $p = 0$, et $y = b$; vnde positus $x = a$, et $y = b$, constans c ita definitur, ut sit $c = a - \pi b$. Ac si velimus, ut posito $x = 0$ fiat et $y = 0$, debet esse $b = \frac{a}{\pi}$.

XXX.

Antequam hanc investigationem analyticam ad casus, quibus functio Z etiam formulas integrales in se complectitur, accommodemus, ipsam analysi, qua haecenus sumus usi, diligentius examinemus, ac momenta, quibus innititur, accuratius perpendamus. Verifatur autem haec Analysis circa duas variables x et y , quae partim ad statum, quem vocavi principalem, partim ad statum variatum referuntur, ita ut earum altera x ad vtrumque statum aequae pertineat, altera vero

vero y , dum a statu principali ad variatum transfertur, incrementum capiat δy , dum autem in eodem statu ad valorem $x + dx$ promouetur, augmentum differentiale consuetum dy accipiat; hinc si variabilis y simul a statu principali in variatum et locum ipsi $x + dx$ respondentem promoueat, augmentum eius erit $\delta y + \delta y$. Cum autem x ad vtrumque statum aequae referatur, erit $\delta x = 0$.

XXXI.

Si iam habeatur alia quaecunque functio V ad locum x in statu principali relata, eaque in eodem statu ad locum $x + dx$ promoueat, eius incrementum, quod ei accedet, more solito per dV exprimamus. Sin autem ea, manente valore ipsius x eodem, e statu principali in variatum proferatur, eius augmentum nouo more per δV exponamus. Quodsi iam functio illa V sit ex quantitibus x, y, p, q, r etc. vtrumque composita, litterae autem p, q, r etc. eiusmodi quantitates designent, quarum vtraque incrementa dp, dq, dr etc. et $\delta p, \delta q, \delta r$ etc. exhiberi queant; hinc consueto differentandi modo etiam ambo incrementa functionis V assignari poterunt. Si enim fuerit, pro translatione a loco x ad locum $x + dx$, in eodem statu, ex differentiatione consuetata

$$dV = M dx + N dy + P dp + Q dq + R dr + \text{etc.}$$

erit, pro translatione a statu principali in variatum, eodem vero loco x , existente, vti notauimus, $\delta x = 0$,

$$\delta V = M \delta x + N \delta y + P \delta p + Q \delta q + R \delta r + \text{etc.}$$

XXXII.

Deinde si haec duplicis generis differentia inter se permisceantur, ex superioribus iam constat esse

$$\delta dV = d \delta V.$$

Hinc si V iam sit differentiale formae dV, erit

$$\delta ddU = dd dU = dd \delta U, \text{ ob } \delta dU = d \delta V$$

atque in genere, quocumque ordine bina differentiatione signa d et δ fuerint constituta, eorum ordo pro lubitu permutari potest sine significatione: sic erit

$$\delta d^2 V = dd d^2 V = d^2 \delta dV = d^2 \delta V.$$

Quia autem hic vicium statum variatum consideramus ad quem transitus signo δ indicatur, hoc signum duplicem plus quam semel in huiusmodi compositionibus inesse potest; semper autem e re est signum δ in talibus formulis in viciniam locum promouere.

XXXIII.

Eadem permutatio quoque ad signa integralia extenditur; si enim proponatur formula integralis $\int V$ denotante \int summam omnium valorum in eodem statu qui omnibus valoribus ipsius x respondent, sumtorum erit etiam

$$\delta \int V = \int \delta V$$

id quod per se est perspicuum, cum incrementum transitium totius summae aequale sit summae omnium incrementorum elementarium in eadem translatione existentium. Atque ex hoc ipso fonte superior Analysis est deducta; nam cum proposita esset formula integralis $\int Z dx$, cuius variatio in statum variatum erit

designanda, affirmisimus esse $\delta \int Z dx = \int \delta(Z dx) = \int \delta Z dx$, quia $\delta(Z dx) = \delta Z dx + Z \delta dx$, est vero $\delta dx = 0$, vii $\delta x = 0$. Quin etiam si occurreret integratio geminata $\iint V$, foret eodem modo

$$\delta \iint V = \iint \delta V = \iint \delta V.$$

XXXIV.

Alterum artificium in transformatione integralium, quando post signum integrale signa d et δ inuicem coniunguntur, vt saltem in integratione signum δ solitarium relinquatur. Ita proposita formula integrali $\int V \delta d v$, ob $\delta d v = d \delta v$, considerando δv vii quantitatem simplicem, erit

$$\int V \delta d v = \int V d \delta v = V \delta v - \int \delta v d V.$$

Eodemque porro modo percipitur fore:

$$\int V d d \delta v = V d \delta v - \delta v d V + \int \delta v d d V$$

$$\int V d^2 \delta v = V d^2 \delta v - d \delta v d V + \delta v d d V - \int \delta v d^2 V$$

$$\int V d^3 \delta v = V d^3 \delta v - d^2 \delta v d V + d \delta v d d V - \delta v d d^2 V + \int \delta v d^3 V$$

etc.

est enim $\int V d d \delta v = V d \delta v - \int d \delta v d V$, at est

$$\int d \delta v d V = \delta v d d V - \int \delta v d d d V$$

vnde ratio harum transformationum percipitur.

XXXV.

His regulis analyticis praemissis non erit difficile, omnes quaestiones huiusmodi circa maxima et minima resolvere, etiamsi in formula $\int Z dx$ functio Z formulas integrales quascumque in se contineat. Totum negotium, scilicet, huc redit, vt incrementum $\delta \int Z dx$, quod formula proposita $\int Z dx$, dum a statu principali

in variatum transferrur, accipit, deficiatur; quippe quod nihilo aequale positum solutionem maximi mini- mi ve continebit. Vocabo autem hoc incrementum va- riationem differentialem formulæ $\int Z dx$, quæ omni intelligenda est, si singuli valores ipsius y particulis in- finite parvis δy usque arbitrariis augeantur. Tum ve- ro hanc variationem per omnes valores ipsius x , a ter- mino $x = 0$ vsque ad terminum $x = a$, extendi debet perpicuum est, pro cuius completa determinatione ob- servandum est, eam ita sumi oportere, ut posito $x = 0$ ea evanescat. Hinc igitur sequentia problemata ope huius methodi resolvimus; circa quæ tenendum est, litteras p, q, r, s etc. rationem differentialium binarum variabilium x et y ita involvere, ut sit

$$p = \frac{dy}{dx}; q = \frac{d^2y}{dx^2}; r = \frac{d^3y}{dx^3}; s = \frac{d^4y}{dx^4} \text{ etc.}$$

Problema I.

Si Z sit functio quaecunque variabilium x et y , quantitaturnque earum differentialia involventium, p, q, r, s etc. ita ut eius differentiale sit huiusmodi:

$$dZ = M dx + N dy + P dp + Q dq + R dr + S ds \text{ etc.}$$

invenire variationem differentialem formulæ integrabilis $\int Z dx$ a termino $x = 0$ vsque ad $x = a$ extensam.

Solutio.

Quæri ergo debet $\delta \int Z dx$, et cum sit $\delta \int Z dx = \int \delta Z dx$, habebimus statim, ob $\delta x = 0$,

$$\delta Z = N \delta y + P \delta p + Q \delta q + R \delta r + S \delta s \text{ etc.}$$

Est

Est vero, sumto differentiali dx constante,

$$\begin{aligned} \delta p &= \frac{d^2y}{dx^2} \delta x \\ \delta q &= \frac{d^3y}{dx^3} \delta x \\ \delta r &= \frac{d^4y}{dx^4} \delta x \\ \delta s &= \frac{d^5y}{dx^5} \delta x \end{aligned}$$

unde obtinebimus:

$$\delta Z = N \delta y + P \frac{d^2y}{dx^2} \delta x + Q \frac{d^3y}{dx^3} \delta x + R \frac{d^4y}{dx^4} \delta x + S \frac{d^5y}{dx^5} \delta x \text{ etc.}$$

Iam pro integratione formulæ $\int \delta Z dx$, per partes in- stituenda, vidimus esse

$$\begin{aligned} \int N \delta y dx &= \int \delta y dx \cdot N \\ \int P d\delta y &= P \delta y - \int \delta y dP \\ \int Q \frac{d^2y}{dx^2} dx &= Q \frac{dy}{dx} - \frac{dQ}{dx} dx + \int \frac{d^2Q}{dx^2} dx \\ \int R \frac{d^3y}{dx^3} dx &= R \frac{d^2y}{dx^2} - \frac{dR}{dx} dx + \frac{d^2R}{dx^2} dx - \int \frac{d^3R}{dx^3} dx \\ \int S \frac{d^4y}{dx^4} dx &= S \frac{d^3y}{dx^3} - \frac{dS}{dx} dx + \frac{d^2S}{dx^2} dx - \frac{d^3S}{dx^3} dx + \int \frac{d^4S}{dx^4} dx \end{aligned}$$

Ex his ergo colligitur variatio differentialis quaesita:

$$\begin{aligned} \delta \int Z dx &= \int \delta y dx \left(N - \frac{dP}{dx} + \frac{d^2Q}{dx^2} - \frac{d^3R}{dx^3} + \frac{d^4S}{dx^4} - \text{etc.} \right) \\ &+ \delta y \left(P - \frac{dQ}{dx} + \frac{d^2R}{dx^2} - \frac{d^3S}{dx^3} + \text{etc.} \right) \\ &+ \frac{d^2y}{dx^2} \left(Q - \frac{dR}{dx} + \frac{d^2S}{dx^2} - \text{etc.} \right) \\ &+ \frac{d^3y}{dx^3} \left(R - \frac{dS}{dx} + \text{etc.} \right) \\ &+ \frac{d^4y}{dx^4} (S - \text{etc.}) \end{aligned}$$

vbi pars prima integralis a termino $x = 0$ vsque ad $x = a$ extendi debet, quæ ergo omnes variationes in- termedias complectitur: in reliquis autem partibus ab- solutis statim ponere licet $x = a$, et δy denotabit in- cremen-

crementum extremi valoris ipsius y ; at $d\delta y$, $d\delta\delta y$ etc. pendebunt insuper ab incrementis valorum contiguorum.

Coroll. I.

Si ergo formula integralis $\int Z dx$ debeat esse maximum vel minimum pro termino $x = a$, necesse est, ut eius variatio differentialis evanescat, quomodocunque variationes δy accipiantur. Primum ergo oportet sit, pro omnibus valoribus intermediis ipsius x ,

$$N - \frac{dP}{dx} + \frac{d^2Q}{dx^2} - \frac{d^3R}{dx^3} + \frac{d^4S}{dx^4} - \text{etc.} = 0$$

qua aequatione relatio requisita inter x et y coniectetur.

Coroll. 2.

Hinc autem, si termini P , Q , R etc. adsint, ob integrationes instituendas relatio inter x et y non penitus determinatur, quia in eam per singulas integrationes constantes quantitates arbitrarie ingrediuntur. His igitur casibus ad quaestionem maximi vel minimi aliae nonnullae conditiones adiungi possunt, veluti ut pro datis quibusdam valoribus ipsius x , altera variabilis y datos valores obtineat.

Coroll. 3.

Omissis autem huiusmodi conditionibus, non quaesitio formari potest, quemadmodum constantes illae per integrationem introductae definiti debeant, ut vel maximum maximorum vel minimum minimorum obtineatur:

tineatur: pro hoc autem necesse est, ut, posito $x = a$,

His aequationibus satisfiat:

$$P - \frac{dQ}{dx} + \frac{d^2R}{dx^2} - \frac{d^3S}{dx^3} = 0$$

$$Q - \frac{dR}{dx} + \frac{d^2S}{dx^2} = 0$$

$$R - \frac{dS}{dx} = 0$$

$$S = 0.$$

Coroll. 4.

Deinde vero ob eandem rationes opus est, ut pro altero termino $x = 0$, iisdem hae aequationibus satisfiat. Nam cum variatio differentialis evanescere debeat posito $x = 0$, pars integralis eiusmodi constantem involvit, quae hanc conditionem adimpleat; haec autem constantis terminos absolutos, si in eis ponatur $x = 0$, ad nihilum redigere debet. Quare formulae illae $P - \frac{dQ}{dx} + \frac{d^2R}{dx^2} - \text{etc.}$ $Q - \frac{dR}{dx} + \text{etc.}$ $R - \frac{dS}{dx} \text{ etc.}$ aequae evanescere debent casu $x = 0$, atque casu $x = a$.

Problema 2.

Si functio Z praeter quantitates x , y , p , q , r etc. etiam formulam quandam integram $\Phi = \int \mathcal{B} dx$ vtcunque implicet, ut sit

$dZ = L d\Phi + M dx + N dy + P dp + Q dq + R dr + S ds$ etc. in formula autem Φ sit \mathcal{B} functio quaecunque ipsarum x , y , p , q , r etc. existente.

$d\mathcal{B} = \mathcal{M} dx + \mathcal{N} dy + \mathcal{P} dp + \mathcal{Q} dq + \mathcal{R} dr + \mathcal{S} ds$ etc. atque his ita se habentibus, oportet definiti variationem differentialem huius formulae integralis $\int Z dx$, a termino $x = 0$ ad terminum $x = a$ extensam.

Solutio.

Solutio.

Cum sit $\delta \int Z dx = \int \delta Z dx$, quaeramus autem omnia δZ , ac primo quidem statim patet esse

$$\delta Z = L \delta \Phi + N \delta y + P \delta p + Q \delta q + R \delta r \text{ etc.}$$

vbi, vt ante, habebitur

$$\delta p = \frac{d\delta y}{dx}; \delta q = \frac{d\delta p}{dx}; \delta r = \frac{d\delta q}{dx}; \delta s = \frac{d\delta r}{dx} \text{ etc.}$$

verum, ob $\delta \Phi = \delta \int \mathcal{Z} dx = \int \delta \mathcal{Z} dx$, erit simili modo

$$\delta \mathcal{Z} = \mathcal{N} \delta y + \mathcal{P} \delta p + \mathcal{Q} \delta q + \mathcal{R} \delta r \text{ etc.}$$

hincque

$$\delta \Phi = \int dx (\mathcal{N} \delta y + \mathcal{P} \delta p + \mathcal{Q} \delta q + \mathcal{R} \delta r \text{ etc.})$$

Cum igitur primum membrum formulae $\delta Z dx$ sit $L dx \delta \Phi$, erit

$$\int L dx \delta \Phi = \int L dx (\mathcal{N} \delta y + \mathcal{P} \delta p + \mathcal{Q} \delta q + \mathcal{R} \delta r \text{ etc.})$$

Ponatur nunc $\int L dx = V$, ac habebitur

$$\int L dx \delta \Phi = \int V dx (\mathcal{N} \delta y + \mathcal{P} \delta p + \mathcal{Q} \delta q + \mathcal{R} \delta r \text{ etc.})$$

Perinde hic est, qua lege integrale $\int L dx = V$ capiamus, quicumque enim constantem adiceremus, ea in hac expressione iterum tolleretur. Ponatur ergo istud integrale ita capi, vt euascat, posito $x = a$, et quae variatio differentialis ad terminum $x = a$ accommodanda debet, erit

$$\int L dx \delta \Phi = - \int V dx (\mathcal{N} \delta y + \mathcal{P} \delta p + \mathcal{Q} \delta q + \mathcal{R} \delta r + \text{etc.})$$

ad quod si addantur reliquae partes, colligimus fore

$$\delta \int Z dx = \int dx (N - V \mathcal{N}) \delta y + (P - V \mathcal{P}) \delta p + (Q - V \mathcal{Q}) \delta q + \text{etc.}$$

vbi, si reductiones supra indicatas adhibeamus, prodibit ista variatio differentialis iam ad terminum $x = a$ adstricta:

$$\begin{aligned} \delta \int y dx &= (N - V \mathcal{N}) - \frac{d(P - V \mathcal{P})}{dx} + \frac{d(Q - V \mathcal{Q})}{dx} - \frac{d^2(R - V \mathcal{R})}{dx^2} + \text{etc.} \\ &+ \delta y ((P - V \mathcal{P}) - \frac{d(Q - V \mathcal{Q})}{dx} + \frac{d^2(R - V \mathcal{R})}{dx^2} - \text{etc.}) \\ &+ \frac{d^2 y}{dx^2} ((Q - V \mathcal{Q}) - \frac{d(R - V \mathcal{R})}{dx} + \text{etc.}) \\ &+ \frac{d^3 y}{dx^3} ((R - V \mathcal{R}) - \text{etc.}) \end{aligned}$$

cuius expressiois constitutio per se est manifesta.

Coroll. 1.

Haec ergo solutio ex precedente oritur, si loco quantitatium simplicium N, P, Q, R , etc. substituantur hae compositae:

$$N - V \mathcal{N}, P - V \mathcal{P}, Q - V \mathcal{Q}, R - V \mathcal{R} \text{ etc.}$$

vbi est $V = \int L dx$, integrali hoc ita sumto, vt euascat, posito $x = a$.

Coroll. 2.

Si igitur formula integralis $\int Z dx$ debeat reddi maximum vel minimum pro termino $x = a$, efficiendum est, vt ex variatione omnium valorum intermediorum ipsius y nulla variatio differentialis resultet, vnde relatio inter x et y ita definitur, vt sit:

$$(N - V \mathcal{N}) - \frac{d(P - V \mathcal{P})}{dx} + \frac{d(Q - V \mathcal{Q})}{dx} - \frac{d^2(R - V \mathcal{R})}{dx^2} + \text{etc.} = 0$$

quae ergo relatio iam terminum praescriptum $x = a$ inuoluit, ita vt, si alius terminus praescriberetur, alia quoque relatio indefinita inter x et y esset resultatura, propterea quod quantitas V hunc valorem $x = a$ in se complectitur.

Tom. X. Nou. Comm.

Q

Coroll.

Coroll. 3.

Hoc modo eiusmodi relatio inter x et y invenitur, ex qua formula $\int Z dx$ ita maximum minimum ve valorem adipiscatur, ut manentibus valoribus ipsius y extremis iisdem, quomodocunque valores intermedii immutentur, formulae $\int Z dx$ valor proditurus sit semper vel minor casu maximi, vel maior casu minimi, quam si iusta relatio adhiberetur.

Coroll. 4.

Si vero etiam valores extremi determinationi nostrae permittantur, ex variatione differentiali inuenta etiam hos definire licet. Relatio scilicet inuenta per integrationes ita determinari debet, ut posito $x = a$ etiam pars absoluta evanescat. Hinc itaque efficiendum est, ut posito $x = a$, sit

$$\begin{aligned} (P - V\mathfrak{P}) - \frac{d(Q - V\Omega)}{dx} + \frac{d\left(\frac{R - V\mathfrak{N}}{dx}\right)}{dx} - \text{etc.} &= 0 \\ (Q - V\Omega) - \frac{d(R - V\mathfrak{N})}{dx} + \frac{d\left(\frac{S - V\Theta}{dx}\right)}{dx} - \text{etc.} &= 0 \\ (R - V\mathfrak{N}) - \frac{d(S - V\Theta)}{dx} + \text{etc.} &= 0 \text{ etc.} \end{aligned}$$

Coroll. 5.

Hoc quidem casu fit $V = 0$, verumtamen hinc nonnisi eos terminos, qui ipsam quantitatem V involvant, eicere licet. Vbi enim eius differentialia occurrunt, quia est $\frac{dV}{dx} = L$, pro L scribi debet valor, quem induit posito $x = a$, qui forte hoc casu non evanescit, quod idem tenendum est de differentialibus sequentibus: $\frac{d^2V}{dx^2} = \frac{dL}{dx}$, $\frac{d^3V}{dx^3} = \frac{d^2L}{dx^2}$, etc. qui valores prius in genere sunt capiendi, antequam in iis ponatur $x = a$.

Coroll.

Coroll. 6.

Sin autem quoque valores primi ipsius y nostrae determinationi relinquantur, tum iisdem aequationibus satisfieri debet ponendo $x = 0$, ubi eadem sunt observanda, quae modo notauimus. Aequationes scilicet has ante penitus evolui oportet, quam in iis statuatur $x = 0$. His autem conditionibus quantitates tantum constantes in relationem indefinitam inter x et y ingressae determinantur.

Problema 3.

Si functio Z praeter quantitates x, y, p, q, r etc. etiam duas formulas integrales $\Phi = \int \mathfrak{B} dx$ et $\Psi = \int \mathfrak{B}' dx$ vicinque involvat, ut sit

$dZ = L dx + L' d\Phi + M dx + N dy + P dp + Q dq + R dr$ etc. in iis autem formulis Φ et Ψ functiones \mathfrak{B} et \mathfrak{B}' tantum per quantitates x, y, p, q, r etc. determinentur, ut sit

$$d\mathfrak{B} = \mathfrak{M} dx + \mathfrak{N} dy + \mathfrak{P} dp + \mathfrak{Q} dq + \mathfrak{R} dr \text{ etc.}$$

$d\mathfrak{B}' = \mathfrak{M}' dx + \mathfrak{N}' dy + \mathfrak{P}' dp + \mathfrak{Q}' dq + \mathfrak{R}' dr$ etc. definire relationem inter x et y , ut haec formula integralis $\int Z dx$, quatenus a termino $x = 0$ vsque ad $x = a$ extenditur, maximum minimum ve valorem consequatur.

Solutio.

Oportet igitur variationem differentialem formulae $\int Z dx$ definire, quae cum sit $\delta \int Z dx = \int \delta Z dx$, habemus primo:

$$\delta Z = L \delta \Phi + L' \delta \Psi + N \delta y + P \delta p + Q \delta q + R \delta r \text{ etc.}$$

Q^2 deinde

deinde vero est $\delta\phi = \delta\int\delta dx = \int\delta\delta dx$ et $\delta\phi = \int\delta\delta dx$,
hincque propterea :

$$\delta\delta = \mathfrak{N}\delta y + \mathfrak{P}\delta p + \Omega\delta q + \mathfrak{X}\delta r \text{ etc.}$$

$$\delta\delta = \mathfrak{N}'\delta y + \mathfrak{P}'\delta p + \Omega'\delta q + \mathfrak{X}'\delta r \text{ etc.}$$

ex quibus colligimus :

$$\delta\phi = \int dx (\mathfrak{N}\delta y + \mathfrak{P}\delta p + \Omega\delta q + \mathfrak{X}\delta r \text{ etc.})$$

$$\delta\phi = \int dx (\mathfrak{N}'\delta y + \mathfrak{P}'\delta p + \Omega'\delta q + \mathfrak{X}'\delta r \text{ etc.})$$

Cum igitur sit variatio differentialis quaesita

$$\delta\int Z dx = \int L dx \delta\phi + \int L' dx \delta\phi' + \int N dx \delta y + \int P dx \delta p \text{ etc.}$$

ponamus $\int L dx = V$ et $\int L' dx = V'$, eritque ut supra,

$$\int L dx \delta\phi = V \int dx (\mathfrak{N}\delta y + \mathfrak{P}\delta p + \Omega\delta q + \mathfrak{X}\delta r \text{ etc.})$$

$$- \int V dx (\mathfrak{N}\delta y + \mathfrak{P}\delta p + \Omega\delta q + \mathfrak{X}\delta r \text{ etc.})$$

$$\int L' dx \delta\phi = V' \int dx (\mathfrak{N}'\delta y + \mathfrak{P}'\delta p + \Omega'\delta q + \mathfrak{X}'\delta r \text{ etc.})$$

$$- \int V' dx (\mathfrak{N}'\delta y + \mathfrak{P}'\delta p + \Omega'\delta q + \mathfrak{X}'\delta r \text{ etc.})$$

Ponamus autem, haec integralia $V = \int L dx$ et $V' = \int L' dx$ ita capi, ut evanescant, posito $x = a$, ac praecedentium formularum partes priores sponte in nihilum abibunt, siquidem earum valores pro termino $x = a$ capi debent. Omnibus igitur partibus coniungendis obtinebimus

$$\delta\int Z dx = \int dx \delta y (N - V\mathfrak{N} - V'\mathfrak{N}') \\ + \int dx \delta p (P - V\mathfrak{P} - V'\mathfrak{P}') \\ + \int dx \delta q (Q - V\Omega - V'\Omega') \\ + \int dx \delta r (R - V\mathfrak{X} - V'\mathfrak{X}') \\ \text{etc.}$$

Cum

Cum vero sit

$$\int P dx \delta p = P \delta y - \int \delta y dP$$

$$\int Q dx \delta q = Q \frac{d\delta y}{dx} - \frac{d\delta y}{dx} dQ + \int \frac{d\delta y}{dx} ddQ$$

$$\int R dx \delta r = R \frac{d\delta y}{dx^2} - \frac{d\delta y}{dx^2} dR + \frac{d\delta y}{dx^2} ddR - \int \frac{d\delta y}{dx^2} d^2 R \\ \text{etc.}$$

elicimus variationem differentialem quaesitam

$$\delta\int Z dx = \int dx \delta y ((N - V\mathfrak{N} - V'\mathfrak{N}') - \frac{d(P - V\mathfrak{P} - V'\mathfrak{P}')}{dx} \\ + \frac{d(Q - V\Omega - V'\Omega')}{dx^2} - \text{etc.})$$

$$+ \delta y ((P - V\mathfrak{P} - V'\mathfrak{P}') - \frac{d(Q - V\Omega - V'\Omega')}{dx} + \text{etc.})$$

$$+ \frac{d\delta y}{dx} ((Q - V\Omega - V'\Omega') - \frac{d(R - V\mathfrak{X} - V'\mathfrak{X}')}{dx} + \text{etc.})$$

$$+ \frac{d\delta y}{dx^2} ((R - V\mathfrak{X} - V'\mathfrak{X}') - \text{etc.}) \text{ etc.}$$

Coroll. I.

Ponamus brevitatis gratia :

$$N - V\mathfrak{N} - V'\mathfrak{N}' = (N) ; P - V\mathfrak{P} - V'\mathfrak{P}' = (P) ;$$

$$Q - V\Omega - V'\Omega' = (Q) \text{ etc.}$$

ac ratio indefinita inter x et y exprimitur hac aequatione :

$$(N) - \frac{d(P)}{dx} + \frac{d(Q)}{dx^2} - \frac{d^2(R)}{dx^3} + \text{etc.} = 0$$

quae tamen iam inuoluit terminum praescriptum $x = a$, quia formulae integrales $V = \int L dx$, et $V' = \int L' dx$, ita sunt captae, ut evanescant, posito $x = a$.

Coroll. 2.

Cum autem integratio huius aequationis, si fuerit differentialis, constantes arbitrarías inuoluat, si et hae determinationi nosae relinquantur, ut formula $\int Z dx$

$\int Z dx$ valorem omnium maximum vel minimum appropinquatur, eas ita definiti conuenit, vt tam positio $x = a$ quam $x = b$, etiam his aequationibus satisfiat:

$$(F) - \frac{d(O)}{dx} + \frac{d(R)}{dx} \text{ etc. } = 0; (Q) - \frac{d(R)}{dx} \text{ etc. } = 0; (R) - \text{etc.} = 0$$

Coroll. 3.

Si functio Z non solum duas huiusmodi formulae integrals $\Phi = \int Z dx$, $\Phi' = \int Z' dx$, sed etiam plures $\Phi'' = \int Z'' dx$, $\Phi''' = \int Z''' dx$ etc. inuoluat, ita ut Z , Z' , Z'' , Z''' etc. denotent tantum functiones quantitatum x, y, p, q, r etc. neque ultra illas formulas integrales inuoluant; ex solutione problematis etiam huiusmodi formularum variationes differentiales facile assignantur.

Problema 4.

Si functio Z praeter quantitates x, y, p, q, r etc. etiam formulam integram $\Phi = \int Z dx$ vtrunque implicet, vt sit

$$dZ = L d\Phi + M dx + N dy + P dp + Q dq + R dr \text{ etc.}$$

functio autem Φ etiam praeter x, y, p, q, r , etc. aliam denovo formulam integram $\Phi = \int \delta dx$ inuoluat vt sit

$$d\delta = \mathcal{L} d\Phi + \mathcal{M} dx + \mathcal{N} dy + \mathcal{P} dp + \mathcal{Q} dq + \mathcal{R} dr + \text{etc.}$$

functio vero δ tantum ex quantitibus x, y, p, q, r etc. sit composita, existente

$d\delta = M dx + N dy + P dp + Q dq + R dr$ etc. definit relationem inter x et y , vt haec formula integralis $\int Z dx$, quatenus a termino $x = 0$ vsque ad terminum

terminum $x = a$ extenditur, maximum minimum ve valorem consequitur.

Solutio.

In hunc igitur finem variationem differentialem formulae $\int Z dx$ exquiri conuenit; quae cum sit $\delta \int Z dx = \int \delta Z dx$, habemus primo:

$$\delta Z = L \delta \Phi + N \delta y + P \delta p + Q \delta q + R \delta r \text{ etc.}$$

ideoque variatio differentialis erit

$$\delta \int Z dx = \int L dx \delta \Phi + \int N dx \delta y + \int P dx \delta p + \int Q dx \delta q + \int R dx \delta r \text{ etc.}$$

Nunc autem, ob $\delta \Phi = \delta \int Z dx = \int \delta Z dx$, et

$$\delta Z = \mathcal{L} \delta \Phi + \mathcal{N} \delta y + \mathcal{P} \delta p + \mathcal{Q} \delta q + \mathcal{R} \delta r \text{ etc.}$$

habebimus simili modo

$$\delta \Phi = \int \mathcal{L} dx \delta \Phi + \int \mathcal{N} dx \delta y + \int \mathcal{P} dx \delta p + \int \mathcal{Q} dx \delta q + \int \mathcal{R} dx \delta r \text{ etc.}$$

Denique vero est $d\Phi = \delta \int Z dx = \int \delta Z dx$, ideoque ob

$$\delta \delta = N \delta y + P \delta p + Q \delta q + R \delta r \text{ etc.}$$

erit

$$-\delta \Phi = \int N dx \delta y + \int P dx \delta p + \int Q dx \delta q + \int R dx \delta r \text{ etc.}$$

Sit iam $\int \mathcal{L} dx = v$, ac fiet

$$\int \mathcal{L} dx \delta \Phi = v \delta \Phi + N \delta y + P \delta p + Q \delta q + R \delta r \text{ etc.}$$

$$-\int \mathcal{L} dx (N \delta y + P \delta p + Q \delta q + R \delta r \text{ etc.})$$

vide acquirimus

$$\delta \Phi = v \delta \Phi + N \delta y + P \delta p + Q \delta q + R \delta r \text{ etc.}$$

$$+ \int dx \delta y (N - vN) + \int dx \delta p (P - vP) + \int dx \delta q (Q - vQ) \text{ etc.}$$

317

Pona-

Ponamus ergo porro $\int L dx = V$ et $\int L v dx = T$,
eritque

$$\begin{aligned} \int L dx \delta \phi &= T \int dx (\eta \delta y + \rho \delta p + q \delta q + r \delta r + \text{etc.}) \\ &\quad - \int T dx (\eta \delta y + \rho \delta p + q \delta q + r \delta r + \text{etc.}) \\ &\quad + \int dx \delta y (\eta - \epsilon \eta) + \int dx \delta p (\rho - \epsilon \rho) + \int dx \delta q (q - \epsilon q) \text{ etc.} \\ &\quad - \int dx \delta y (\eta - \epsilon \eta) - \int dx \delta p (\rho - \epsilon \rho) - \int dx \delta q (q - \epsilon q) \text{ etc.} \end{aligned}$$

His igitur omnibus colligendis prodibit variatio differen-
tialis quaesita

$$\begin{aligned} \delta / Z dx &= T \int dx (\eta \delta y + \rho \delta p + \delta q q + r \delta r + \text{etc.}) \\ &\quad + \int dx \delta y (\eta - \epsilon \eta) + \int dx \delta p (\rho - \epsilon \rho) + \int dx \delta q (q - \epsilon q) \text{ etc.} \\ &\quad + \int dx \delta y (\eta - V \eta) + V \rho \eta - T \eta \\ &\quad + \int dx \delta p (\rho - V \rho) + V \rho p - T p \\ &\quad + \int dx \delta q (q - V q) + V \rho q - T q \\ &\quad \text{etc.} \end{aligned}$$

quae cum ad terminum vsque $x = a$ extendi debeat,
ponamus integralia $\int L dx = V$, et $\int L v dx = T$,
quandoquidem determinatio integrationis nostro arbitrio
relinquitur, ita capi, vt evanescant, posito $x = a$; quo
nostra expressio facilius reddatur. Deinde vero ponamus
breuitatis gratia:

$$\begin{aligned} N - V \eta + (V v - T) \eta &= (N) \\ P - V \rho + (V v - T) \rho &= (P) \\ Q - V q + (V v - T) q &= (Q) \\ R - V r + (V v - T) r &= (R) \\ &\text{etc.} \end{aligned}$$

existentē

existente, vt affirmamus, $v = \int Q dx$, atque variatio differentialis quaesita reducitur ad hanc formam:

$$\begin{aligned} \delta / Z dx &= \int dx \delta y (N) - \frac{d(P)}{dx} + \frac{d(Q)}{dx} - \frac{d^2(R)}{dx^2} + \text{etc.} \\ &\quad + \delta y (P) - \frac{d(O)}{dx} + \frac{d(LR)}{dx} - \text{etc.} \\ &\quad + \frac{d^2 y}{dx^2} (Q) - \frac{d(R)}{dx} + \text{etc.} \\ &\quad + \frac{d^3 y}{dx^3} ((R) - \text{etc.}) \text{ etc.} \end{aligned}$$

Coroll. 1.

Cum sit $v = \int Q dx$, erit $V v = \int L dx \cdot \int Q dx$
et $V v - T = \int L dx \cdot \int Q dx - \int L dx \cdot \int Q dx = \int Q dx \cdot \int L dx$.
Quia autem per determinationes assumtas expressio $V v - T$
evanescit, posito $x = a$, si ponamus $\int L dx = V$ et $\int Q dx = \mathfrak{B}$,
ambo haec integralia ita capi oportet, vt evanescant,
posito $x = a$.

Coroll. 2.

His igitur formulis $\int L dx = V$, et $\int Q dx = \mathfrak{B}$,
in computum introductis, ponendum erit:

$$\begin{aligned} N - V \eta + \mathfrak{B} \eta &= (N) \\ P - V \rho + \mathfrak{B} \rho &= (P) \\ Q - V q + \mathfrak{B} q &= (Q) \\ R - V r + \mathfrak{B} r &= (R) \\ &\text{etc.} \end{aligned}$$

et variatio differentialis per litteras (N), (P), (Q) etc.
perinde exprimeretur, ac supra casu primo per litteras
N, P, Q etc. erat definita.

Tom. X. Nou. Comm.

Coroll.

R

Coroll. 3.

Ex his iam facile colligere licet, si etiam functio δ nouam formulam integralem inuoluat, quemadmodum tum variatio differentialis exprimitur; si scilicet fuerit $d\delta = L\delta' + Mdx + \dots$ etc. tum ad formulam $V = \int Ldx$ et $\delta = \int Vdx$ insuper tertia $V = \int \mathcal{B}dx$ accederet; reliqui attendenti facile se offerent.

Problema 5.

Si functio Z , praeter quantitates x, y, p, q, r etc etiam formulam integralem $\Phi = \int \mathcal{B}dx$ vicinque implicet, vt sit

$$dZ = Ld\Phi + Mdx + Ndy + Pdp + Qdq + Rdr \text{ etc}$$

functio vero \mathcal{B} praeter quantitates x, y, p, q, r etc eandem denuo formulam integralem $\Phi = \int \mathcal{B}dx$ inuoluat, vt sit

$$d\mathcal{B} = \mathcal{E}d\Phi + \mathfrak{N}dx + \mathfrak{Y}dy + \mathfrak{P}dp + \mathcal{Q}dq + \mathfrak{R}dr \text{ etc}$$

definire relationem inter x et y , vt haec formula integralis $\int Zdx$, quatenus a termino $x = a$ ad terminum datum $x = a$ extenditur, maximum minimum ve valorem adipiscatur.

Solutio.

Variatio differentialis est, vt haecenus,

$$\delta \int Zdx = \int Ldx \delta \Phi + \int Ndx \delta y + \int Pdx \delta p + \int Qdx \delta q + \int Rdx \delta r \text{ etc}$$

$$\text{deinde vero habemus } \delta \Phi = \delta \int \mathcal{B}dx = \int \delta \mathcal{B}dx \text{ et}$$

$$\delta \mathcal{B} = \mathcal{E} \delta \Phi + \mathfrak{N} \delta y + \mathfrak{P} \delta p + \mathcal{Q} \delta q + \mathfrak{R} \delta r \text{ etc}$$

Cum

Cum autem sit $\Phi = \int \mathcal{B}dx$, erit $\delta \Phi = \frac{d\delta\Phi}{dx}$, et $\delta \mathcal{B} = \frac{d\delta\mathcal{B}}{dx}$; ponamus tantisper $\delta\Phi = u$, et $\mathfrak{N}\delta y + \mathfrak{P}\delta p + \mathcal{Q}\delta q + \mathfrak{R}\delta r$ etc. $= \omega$, vt obtineatur haec aequatio $\frac{du}{dx} = \mathcal{E}u + \omega$, cuius integrale sumto e pro numero, cuius logarithmus $= 1$, est

$$e^{-\int \mathcal{E}dx} u = \int e^{-\int \mathcal{E}dx} \omega dx, \text{ ideoque}$$

$$\delta \Phi = e^{\int \mathcal{E}dx} \int e^{-\int \mathcal{E}dx} dx (\mathfrak{N}\delta y + \mathfrak{P}\delta p + \mathcal{Q}\delta q + \mathfrak{R}\delta r \text{ etc.})$$

$$\int Ldx \delta \Phi = \int e^{\int \mathcal{E}dx} Ldx \int e^{-\int \mathcal{E}dx} dx (\mathfrak{N}\delta y + \mathfrak{P}\delta p + \mathcal{Q}\delta q + \mathfrak{R}\delta r + \text{etc.})$$

Ponatur iam $\int e^{\int \mathcal{E}dx} Ldx = V$, quod integrale ita capiatur, vt euanescat, posito $x = a$, sique $e^{-\int \mathcal{E}dx} V = U$, erit $\int Ldx \delta \Phi = -\int Udx (\mathfrak{N}\delta y + \mathfrak{P}\delta p + \mathcal{Q}\delta q + \mathfrak{R}\delta r + \text{etc.})$ cui parti si reliquae partes addantur, reductionesque superiores fiant, prohibet variatio differentialis quaesita $\delta \int Zdx =$

$$\int d\delta y ((N-U\mathfrak{N}) - \frac{d(P-U\mathfrak{P})}{dx} + \frac{d(Q-U\mathcal{Q})}{dx} - \frac{d^2(R-U\mathfrak{R})}{dx^2} + \text{etc.})$$

$$+ \delta y ((P-U\mathfrak{P}) - \frac{d(Q-U\mathcal{Q})}{dx} + \frac{d^2(R-U\mathfrak{R})}{dx^2} - \text{etc.})$$

$$+ \frac{d\delta y}{dx} ((Q-U\mathcal{Q}) - \frac{d(R-U\mathfrak{R})}{dx} + \text{etc.})$$

$$+ \frac{d^2\delta y}{dx^2} ((R-U\mathfrak{R}) - \text{etc.})$$

ex qua, vt supra, ea relatio inter x et y elicitur, qua formulae integrali $\int Zdx$ pro termino $x = a$ valor maximus vel minimus conciliatur; haec enim relatio exprimitur ista aequatione:

$$(N-U\mathfrak{N}) - \frac{d(P-U\mathfrak{P})}{dx} + \frac{d(Q-U\mathcal{Q})}{dx} - \frac{d^2(R-U\mathfrak{R})}{dx^2} + \text{etc.} = 0.$$

Tum vero pro constantium per integrationem inuestigatum determinatione singulae partes absolutae tam pro

R 2

casu

casu $x = a$, quum pro casu $x = 0$, nihil aequales effici poterat.

Corollarium.

Quia positus $e^{-\int L dx} V = U$, erit $V = e^{\int L dx} U$, vale differentiando fiet $dV = e^{\int L dx} (dU + U dx)$. Cum autem sit $dV = e^{\int L dx} L dx$, habebitur ista aequatio differentialis:

$$dU + U dx = L dx$$

ex qua quantitatem U ita definiti oportet, ut ea eueniat, posito $x = a$.

Problema 6.

Si functio Z praeter quantitates x, y, p, q, r etc. etiam formulam integram $\Phi = \int Z dx$ involvat, ita ut sit

$$dZ = L dx + M dy + N dz + P dp + Q dq + R dr + \text{etc.}$$

definire relationem inter x et y , ut haec formula $\int Z dx$ maximum minimum ve valorem induat, quatenus quidem a termino $x = 0$ vsque ad terminum $x = a$ extenditur.

Solutio.

Cum variatio differentialis sit

$$\delta \int Z dx = \int L dx \delta x + \int N dx \delta y + \int P dx \delta p + \int Q dx \delta q - \int R dx \delta r \text{ etc.}$$

habebitur etiam $\delta \Phi = \delta \int Z dx$, unde fit differentiando:

$$d\delta \Phi = L dx \delta \Phi + N dx \delta y + P dx \delta p + Q dx \delta q + R dx \delta r \text{ etc.}$$

hincque invenitur, ut ante,

$$\delta \Phi = e^{\int L dx} \int e^{-\int L dx} dx (N \delta y + P \delta p + Q \delta q + R \delta r + \text{etc.})$$

ex quo adipiscimur, ob $\int e^{\int L dx} L dx = e^{\int L dx}$, $\int L dx \delta \Phi = e^{\int L dx} \int e^{-\int L dx} dx (N \delta y + P \delta p + Q \delta q + R \delta r + \text{etc.})$

$$-\int dx (N \delta y + P \delta p + Q \delta q + R \delta r + \text{etc.})$$

quod postremum membrum a reliquis partibus tollitur.

Quare, si ponamus $e^{-\int L dx} = T$, erit tota variatio differentialis

$$\begin{aligned} \delta \int Z dx = & \int dx \delta y (TN - \frac{dN}{dx} TP + \frac{dN}{dx} TQ - \frac{dN}{dx} TR + \text{etc.}) \\ & + \delta y (TP - \frac{dN}{dx} TQ + \frac{dN}{dx} TR - \text{etc.}) \\ & + \frac{d\delta y}{dx} (TQ - \frac{dN}{dx} TR + \text{etc.}) \\ & + \frac{d\delta p}{dx} (TR - \text{etc.}) \text{ etc.} \end{aligned}$$

Quo igitur formula $\int Z dx$ evadat maxima vel minima, relatio indefinita inter x et y hac aequatione exprimitur:

$$TN - \frac{dN}{dx} TP + \frac{dN}{dx} TQ - \frac{dN}{dx} TR + \text{etc.} = 0$$

partes vero absolutae singulae inferunt constantibus per integrationem ingressis determinandis.

Scholion.

Hac igitur Analyti nullas considerationes geometricas involvente non solum omnium problematum ad hanc maximorum et minimorum methodum pertinentium eandem adepti sumus solutiones, quas iam in libro meo de maximis et minimis dedi, sed etiam haec methodus peculiarem suppeditaivit determinationem constantium, quae priori methodo indeterminatae relinquuntur; unde innumera problemata singularia expedite resolvi possunt, ad quae prior methodus minus congrue

grue accommodatur. Veluti si inter omnes lineas, dato puncto non ad aliud punctum, sed ad lineam quandam datam, sine rectam, sine curvam, ducendas, requiratur, super qua corpus ab illo puncto descendens tempore brevissimo ad hanc lineam perveniat, per considerationem illarum patrum absolutarum hoc problemi facile resolvitur, dum is ista conditio praescribitur, v. curva quaesita ad datam sit normalis. Antequam autem finiam, examini Analytarum egregium Theorem subiciam, cuius veritas ex principiis haecenus positum haud difficulter perspiciatur, et quod in calculo integrali eximium usum praestare videtur.

Theorema.

Proposita formula differentiali Zdx , in qua Z sit functio quaecunque quantitatum $x, y, p = \frac{dy}{dx}; q = \frac{dp}{dx}; r = \frac{dq}{dx}$ etc. eaque differentiatia prodeat:

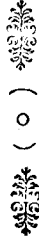
$$dZ = Mdx + Ndy + Pdp + Qdq + Rdr + \text{etc.}$$

ita vt haec formula differentialis Zdx differentialia non solum prima, sed etiam altiora cuiusque ordinis, complectatur; tum facile diiudicari poterit, utrum ista formula integrationem admittat, siue sit differentiale completum, nec ne? Consideretur enim ista expressio, sumpto dx constante,

$$V = N - \frac{dP}{dx} + \frac{dQ}{dx^2} - \frac{d^2R}{dx^3} + \text{etc.}$$

quae si reperiatnr nihilo aequalis, formula Zdx erit integrabilis; verum si non fuerit $V = 0$, ea non erit integrabilis.

DE

DE

INSIGNI PROMOTIONE METHODI TANGENTIVM INVERSAE.

Auctore

L. EYLERO.

I.

Ad methodum tangentium interitiam referri solent ea problemata, quibus eiusmodi lineae curvae quaeruntur, quae certa quadam praescripta proprietate ratione tangentium sint praeditae; et cum per tangentes directio tractus curvarum determinetur, ac mutua relatione differentialium coordinatarum contineatur, ista methodus lacissime patet, atque omnia problemata, quibus praescripta proprietates differentialia involuit, in se complectitur. Hac methodo plurima passim existunt problemata soluta, e quibus Analysis infinitorum maxima cepit incrementa; verum problemata eo pertinentia ad diversa genera reuocanda videntur, prout proprietates praescripta, vel ad singula tantum curvae puncta, vel ad bina plura ve, immo infinita, respicit. Atque adhuc quidem alia problemata vix reperiuntur tractata, nisi in quibus proprietates praescripta, vel ad singula curvae puncta, vel ad bina, referatur, quae igitur primo vel secundo generi essent annumeranda.

2. Quae distinctio, cum minus sit vitata, quo clarius percipiatnr, eam exemplis ad singula genera parti-